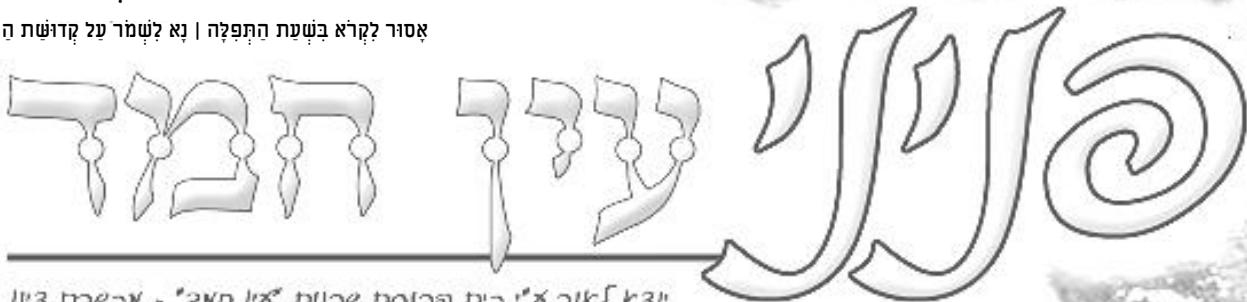

פְּרֻשֵׁת וַיִּלְךְ | תשע"ט

אָסוּר לְקַרְא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה | נָא לְשׁוּמַר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיּוֹן

ויצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת ע"ן חאצ" - אגשרת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֵׁת וַיִּלְךְ - זֵאת הַתּוֹרָה לֹא תִהְיֶה מִחֻלְפֶּת

"לִקַּח אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה וְשָׂמְתָם אֹתוֹ מִצַּד אֲרוֹן בְּרִית ה'

אֱלֹהֵיכֶם וְהָיָה שָׁם בְּךָ לְעֵד" (דברים לא, כו)

והיו אותם אנשים חלולים לנסות להציג את הדברים, שכביכול 'חלו שינויים של הרגע האחרון'.

או לנסות ולטעון שמשה רבינו הוא עצמו חזר בו לאחר כתיבת התורה הקדושה מהבנתו בנוגע לאי-אלו עניינים. וחלילה עלולים לטעון, כי מה שכתוב בתורה הקדושה אינו מדויק.

בדיוק שכשם שהיום ישנן מסורות ושמועות שונות מפייהם של גדולי הדור הקודם, אולם לעיתים מפיצים שמועות, שכביכול שינו את דעתם באחרית ימיהם וחזרו בהם מהוראותיהם.

כך היו עלולים לטעון, חלילה, גם בני דורו של משה רבינו ביחס להוראה, שהוא עצמו מסר להם מפי הגבורה, ולהטיל ספק או פקפוק במצווה ממצוותיה של התורה הקדושה!

לפיכך, ביום האחרון לחייו - כתב משה רבינו את התורה כולה שלוש-עשרה פעמים ומסר אותה לכל אחד משבטים.

כדי שיהיה ברור לכול, שלא חזר בו אפילו ממילה אחת שכתב, וכל דברי התורה הם אשר נמסרו לו מפי הגבורה בדקדוק נמרץ, כך שאין כל מקום להטיל חלילה ספק קל שבקלים באמתותם ודיוקם!

בברכת שבת שלום וחתימה טובה הרב אליהו חיים פינחסי שליט"א חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה

העלון מוקדש לרפואה שלמה לנוריאל בן אסתר

רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ויליד אלחנן רפאל בן איריס ויליד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

העלון מוקדש להצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה-יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רונית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר עמית בת טובה יוסף בן רחמה נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליאט אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נונה בת מזה טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעילה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחמה אורן בן אסתר דינה בת מזל יהודית אסתר פראל בת חיה- בריאות ואריכות ימים נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה מישא אסתר בת זוהרה שאול בן סילביה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה זהבה בת שושנה רייזל

15/09/2018		ו' בתשרי תשע"ט	
פרשת וילך- שבת שובה			
הפטרה: "שובה ישראל"- הושע י"ד			
ה"ת	יציאה	כניסה	י"ב
20:06	19:22	18:11	
20:03	19:20	18:29	ת"א
20:05	19:21	18:30	חגיגה
20:05	19:21	18:30	ב"ש

שואל ומשיב בהלכה - יום כיפור

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

מהן הלכות יום הכיפורים?

Ice

תשובה

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחס, רבנות מקומית מבשרת ציון:

בערב יום הכיפורים, נוהגים להתפלל תפילת מנחה, בעוד היום גדול, דהיינו בשעה מוקדמת, ובתפילת העמידה, אומר כל אחד את הפסוק "היו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי". אחר כך יאמר וידוי ו"על חטא", כפי שנדפס במחזורים. ואז ילך לביתו ויאכל סעודה מפסקת, ויש לפרוש מכל חמשת העינויים: אכילה, שתיה, רחיצה, נעילת נעלי עור ותשיש המיטה, מלפני שקיעת החמה. (ומצווה מן התורה להתחיל בכל דיני התענית קודם שקיעת החמה וראוי לנהוג כן לפחות כרבע שעה קודם שקיעת החמה).

ומצווה להדליק נרות לכבוד יום הכיפורים, וקודם ההדלקה יש לברך "אשר קדשנו במצוותיו וצונו להדליק נר של יום הכיפורים" ואין לברך עם ההדלקה ברכת שהחיינו, אלא לאחר חליצת נעליים, משום שבברכת שהחיינו מקבלים את קדושת יום הכיפורים. נוהגים להתעטף בטלית קודם שקיעת החמה (כדי שיוכל לברך עליה), ומתפללים כל תפילות יום הכיפורים בטלית, כדי שיתפלל בכוונה.

הכל חייבים להתענות ביום הכיפורים, ובכלל החיוב גם נשים מעוברות ומניקות, שחייבות להתענות בו. אסור לרחוץ במים ביום הכיפורים, ואפילו להושיט אצבעו במים אסור, ולא אסרו אלא רחיצה של תענוג, אבל אם היו ידיו או שאר גופו מלוכלכים, מותר לרחצם, כיוון שאינה רחיצה של תענוג. ולא ישטוף פנים ולא את פיו. ביום הכיפורים בשחרית ייטול ידיו עד סוף קשרי אצבעותיו בלבד, וייטול שלוש פעמים לסירוגין כדרכו בכל ימות השנה, ומברך על נטילת ידיים.

בקשת רשות מהאשה

סיפר הרב שלמה הופמן ז"ל (בספר השיחות עימו) מה שאירע לו עם הגאון רבי יצחק אייזיק שר זצ"ל (ראש ישיבת סלבודקה) וכך היה המעשה: הרב הופמן התגורר בעיר בת-ים, והנסיעה משם עד לבני ברק באותם ימים ארכה זמן רב ובקשיים מרובים. גם לאחר נישואיו, השתוקק, כתלמיד סלבודקה, לעשות את יום הכיפורים בישיבה. הוא הודיע על כן לרעייתו, ועזב את הבית.

לאחר טילטולי דרך רבים הגיע לישיבה וניגש הישר אל רבי אייזיק שר. הרב הופמן מושיט את ידו, וכנהוג בערב יום הכיפורים מבקש סליחה "אם פגעת בי בראש הישיבה..." ואולם הגאון ר' אייזיק שר הביט בו בעיניים זועפות ואמר לו: "וכי מדוע הינך צריך לבקש סליחה ממני? וכי עשית לי משהו שאינו כשורה? במקום לבוא ולבקש את סליחתי, הינך צריך לבקש סליחה מרעייתך, על שעזבת את הבית ונסעת לישיבה, תדע, שהינך משאיר אותה לבדה ביום כיפור!".

ניסה הרב הופמן להתנצל, שהודיע על כך לאישתו. אבל הגאון חזר ואמר, שכאשר עוזבים את הבית לכל היום הקדוש, יש לוודא באופן ברור, שהאישה מסכימה בלב שלם, ולא רק להודיע לה... שאל הרב הופמן את רבי אייזיק: "אם כן, מה עליי לעשות עכשיו?". ורבי אייזיק השיב: "תיסע עכשיו בחזרה לבת-ים ותשאל את אישתך, האם היא מוכנה לך, שאתה תישאר בישיבה ביום כיפור".

נאלץ הרב הופמן לעשות שנית את הדרך הארוכה. הגיע לביתו והפעם שאל את רעייתו, האם יכול לנסוע לישיבה. והיא אכן הביעה את הסכמתה הגמורה, ואז הגיע לעיתות ערב להיכל הישיבה. כשניגש הפעם אל הגאון, קיבלו ראש הישיבה במאור פנים ואיחל לו גמר חתימה טובה. וזאת כדי ללמדו אורחות הבית היהודי. (מעובד מתוך 'חברת קול ברמה')

מחשבה על הזולת

באחד הערבים, ירד הגאון רבי מיכל פיינשטיין זצ"ל מביתו, כדי להשתתף בחתונה שאליה הוא הוזמן. הרב ירד במעלית ויצא לעבר הרכב שהמתין לו, כשלתע פנה למלווהו, ואמר "אני צריך לחזור הביתה, שכחתי לקחת משהו". "אולי אוכל לעזור?", שאל המלווה כדי למנוע ממנו את הטרחה הנוספת.

"ראה נא, החלפתי לפראק של שבת בשל החתונה", הסביר ר' מיכל, "ולא זכרתי, שאין בו כסף לצדקה. בחתונה הרי מגיעים עניים רבים, ולא יפה להשיב את פניהם ריקם. מוכרח אני אפוא, להצטייד בכסף עבורם, ובשל כך אעלה הביתה להביא זאת..."

מנויים לקבלת העלון חנם ב-email מידי שבוע, שלח את כתובתך אל PnineEH@gmail.com	הקדשת העלון נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, חזק הגון, חזרה בתשובה וכו' - נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 א ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926	לשאלות בהלכה נא לפנות לרב אליהו חיים פנחס בטל" 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)
--	---	---

הרב אריה לייב משפולי הידוע כ"הסבא משפולי" זצ"ל - נולד בנר ראשון של חנוכה ה'תפ"ה (1724) בעיירה שפולה הסמוכה לאומן. אביו שנים רבות היה חשוך בנים, ומסופר שהבעש"ט עוד בימים, שלא הכירוהו עבד למחיתו בכריית טיט וחימר ומכירתו בכפרים. לאחר שהסוס נחלש, הגיע הבעש"ט לביתו ור' ברוך נתן לו סוס אחר, כדי שיוכל להתפרנס. בחצות הלילה ראה ר' ברוך אור וחשש שמדובר בשריפה. בהגיעו למקום ראה את הבעש"ט בחברת אדם גבוה, זוהר והוא התעלף. לאחר שעוררו, בירך אותו הבעש"ט שיזכה לבן ואף גילה את אוזנו, כי האיש הנוסף היה ר' יהודה ליווא, המהר"ל מפראג, ונשמתו תגיע בתינוק שיוולד להם. בעת הברית הגיע הבעש"ט ובירך את הרך הנולד, שיזכה להיות כאברהם אבינו ונתן לו את הכינוי 'סבא'.

כבר מילדותו שקד ימים ולילות על לימוד התורה. בהיותו כבן שמונה היו שגורים בפיו חמישה חומשי תורה, נביאים וכתובים וכן שישה סדרי משנה. כשאביו היה כבן שישים נפטרה אישתו, והוא נפל מכל עושרו הגדול והפך לעני מרוד, והוא שלח אותו לר' פנחס שפירא מקוריץ. לאחר נישואיו ישב כשמונה שנים בבית חותנו במידודובקה. כאשר הגיע לבעש"ט הקדוש יחד עם רבו (ר' פנחס שפירא מקוריץ) הלה הורה, כי על מנת להשיג שלימות לתיקונו עליו לערוך גלות במשך שבע שנים! לאחר שהתיישב בשפולה, אלפי חסידים נהרו אליו ורבים פנו אליו ונושעו. בעל רוח-הקודש. גאון בנגלה ובנסתר. ראה את אליהו הנביא. סיפורי הצלה רבים נקשרו לשמו. נפטר ב-ו' בתשרי ה'תקע"ב (1811). חי כ-87 שנים.

אביו: ר' ברוך גרונדי. **אימו:** מרת רחל. **אשתו:** מרת פסיה מירל (בת השו"ב ממדבידובקה). **מרבותיו:** ר' דב בער (המגיד ממזריטש. רבינו היה מתלמידיו המובהקים), ר' פנחס שפירא מקוריץ. **מספריו:** יתפארת מהרא"ל - מכיל תולדות חייו וסיפורים אודותיו.

לפני שרבינו התפרסם כמנהיג וצדיק ובעל מופת, הוא ערך גלות, ונדד במשך שנים רבות על פני ערי רוסיה וכפריה, כשהיה מגיע למקום מסוים, הוא היה נכנס למקום ההקדש שיועד להכנסת האורחים המקומית, ובמקום זה מצאו הנוודים קורת גג מעל לראשם, ואנשי הקהילה דאגו גם למזונותיהם. לקראת שבת היו בעלי הבתים מחלקים את האורחים ביניהם, והזמינו אותם לסעוד על שולחנם בשבת קודש.

פעם אחת כאשר הגיע רבינו לזלוטופולי, לא הרחק מקייב שבאוקריינה, מצא שם קהילה של יהודים יראי שמים, אבל מלבד להתפלל ולומר תהילים, הם לא ידעו כלום, ומשום כך היה האדם החשוב ביותר בעיירה, דווקא השמש של בית הכנסת, כיוון שהוא שימש כבעל קורא בתורה, וגם התוקע בראש השנה וכו'. לאחר שהגבאים התנו תנאי, למי שהציע את עצמו לתפקיד שמש שיידע לקרוא בתורה ולתקוע בשופר, אלה היו שני דברים, שיהודי העיירה פחדו ורעדו מפניהם ביותר, פרשת התוכחה, שבה קוראים בתורה פעמיים בשנה, והתקיעות בשופר בראש השנה ואחרי נעילה של יום כיפור, ואיש מהם לא היה מוכן לקחת את התפקידים הללו על עצמו. לכן היו מעמידים תנאי, כאשר שכרו שמש, שיהיה הוא שיקרא בתורה וגם יעלה לתורה לפרשת התוכחה, וגם יתקע בשופר, מתי שצריך.

באותו הזמן השמש הזקן הלך לעולמו, והם חיפשו שמש. הגבאים שאלו את ר' אריה לייב, אם הוא יודע לקרוא בתורה ולתקוע בשופר, ואם יהיה מוכן לקבל על עצמו את תפקיד השמש והוא השיב בחיוב במספר תנאים. אחד מתנאיו היה, שיחממו את המקווה פעמיים בשבוע בנוסף לערב שבת. בשבועות הראשונים קיבל הבלן את התנאי ומילא אחר ההוראות שקיבל, אולם במשך הזמן התברר לו, כי במשך השבוע אינו מבקר במקווה זולת השמש, שנוהג היה לטבול כל יום אחרי חצות הלילה, התמלא הבלן כעס, הייתכן, מי שמע דבר כזה לחמם את המקווה רק בשביל השמש? מה פתאום הוא צריך ללכת למקווה כל יום ולא מסתפק רק ביום שישי לכבוד שבת?

הבלן עשה דין לעצמו, לא זו בלבד שהפסיק לחמם את מימי המקווה במשך השבוע, אלא אפילו נעל את הדלת. הוא לא ידע כי אצל חסידים נהוג לטבול במקווה בכל יום. רבינו דיבר עימו וממש התחנן לו, שיתן לו לפחות את המפתח, הוא אפילו הציע לו כסף, אולם הלה התעקש ובשום אופן לא היה מוכן לסגת מעמדתו.

בראות רבינו כך, פנה אליו ואמר, שאם ייתן לו תקיעת כף שלא תספר לאף אחד, הוא יגלה לו סוד גדול. בתנאי שיפתח לו את המקווה. ורבינו אמר, שיש בכוחו להענישו על היחס שלו, אלא במקום זאת יעשה לו טובה גדולה מאוד. בת הבלן התעוורה בזמן מחלתה לפני שנים אחדות ורבינו אמר, שאם יקבל את המפתח, יתפלל עבורה וה' יפקח את עיניה.

למחרת בבוקר פרצה מהומה רבתי בביתו של הבלן, הבת הבכורה התעוררה בהתרגשות גדולה, ובקולי קולות היא קראה לאביה ואימה וצעקה בשמחה: "אני רואה!". מיד באו כל השכנים לחזות בפלא הגדול, והבלן שמר את מוצא פיו ולא סיפר בזכות מי. רק כעבור שנה, כאשר הבלן חלה במחלה קשה, וחש כי ימיו ספורים, הוא שלח לקרוא לגבאים, ובנשימתו האחרונה גילה להם את הסוד של בתו, הוא ביקש מהם לספר בעיירה, כי השמש הוא איש קדוש וצדיק נסתר, שכולם יידעו איך להתנהג אליו בדרך ארץ.

השמעה על אודות רבינו בעל המופת פשטה בכל הסביבה הקרובה והרחוקה, מכל המקומות החלו אנשים לבוא לעיירה כדי לשטוח את צרותיהם ובעיותיהם, ולבקשו שיתפלל עבורם, לבריאות, פרנסה, ילדים וכו'. אולם רבינו עדיין לא היה מוכן לקבל על עצמו להתגלות ולהיות רבי מכיוון שעדיין לא השלים את מכסת הגלות שהשית על עצמו, והוא הודיע איפוא לגבאים, כי עליו לעזוב את העיירה ולחדש את נודדיו, הוא אכן יצא לדרך והמשיך לנוע ולנדוד במשך שמונה שנים רצופות, לאחר מכן הוא קיבל על עצמו את הרבנות של העיר שפולי.

האחות שומעת את השיחה והולכת עם דבורי לחדר של האימא. ברגעים אחרונים אלו, האם פורצת בבכי: "ריבוננו של עולם, אני מודעת היטב למצב שלי. אני מרגישה שאלו הן שעותי האחרונות".

"אבא שבשמיים, איזו תועלת תהיה לך מעוד מצבה בהר המנוחות? איזו תועלת תהיה לך מעוד שני פרקי תהילים ביארציט שלי? אבא שבשמיים, אני רוצה לעשות איתך עסקה. אתה מלך ממית ומחיה! אל רופא רחמן אתה! **תן לי לחיות, ותהיה לך ממני תועלת**".

"אומנם אני פטורה מתלמוד תורה, אבל אני מבטיחה, שאהיה שפחה בשבילך. את כל הבקרים במשך כל חיי אקדיש ללומדי תורה. כל יום משמונה בבוקר עד שתיים בצהריים, **אעמוד ואבשל עבור לומדי התורה! בורא עולם, תנסה אותי!**".

מחמת תשישותה חולפים רגעים, והאם צונחת מאפיסת כוחות והבת דבורה נשארת לידה. חולפים כעשרים דקות והאם מתעוררת ומבקשת מעט מים לשתות.

כבר קרוב לשנה שהאימא לא לוגמת מים, כי אין ושט. הבת שמעה בעבר על סיפורי צדיקים כי לפני שנפטרו לבית-עולמם ביקשו מים, כדי לזכות ולברך בפעם האחרונה 'שהכול נהיה בדברו', ולהצדיק עליהם את הדין.

בדמעות חנוקות מבכי היא ניגשת למלא את רצונה האחרון של אימה, והאחות אומרת לה: "דבורה, את תחנקי את אימך, אין לה ושט, אין לה קיבה, היא תיחנק על המקום...". אבל הבת לא יכולה לסרב... האימא מברכת 'שהכול נהיה בדברו', ולוגמת מן הכוס.

למרבה הפליאה היא לא נחנקת... היא מסיימת את הכוס ומבקשת עוד כוס. האחות פרצה בזעקה... האחיות האחרות, ששמעו את הזעקה נכנסו לראות, מה קרה.

לתדהמתן הרבה הם צופים במחזה, שבו אישה שלא הכניסה לגופה כבר שנה מים, מתחילה לשתות כוסות... הרופאים, וביניהם מנהל המחלקה, נכנסו גם הם לחדר, והם לא מאמינים, למה שהם רואים... **האימא מסיימת לשתות מספר כוסות של מים ומבקשת מבתה משהו לאכול!**

המנהל דומע ואומר: "אני כבר יותר מארבעים שנה רופא, ולא ראיתי דבר כזה מימיו!". **פחות משבוע, והאימא יושבת במונית עם תעודת שחרור בדרך הביתה.**

אבל היא מבקשת מבעלה, שיעצור בשכונת בית וגן. הבעל עולה לאחת הישיבות, מבקש לשוחח עם ראש הישיבה ומגולל את סיפורה. על אתר היא מתקבלת לעבוד כטבחית... היא כבר עובדת שם קרוב לארבעה עשורים! **צעד קטן של שינוי כיוון, ואפילו על שערי מוות אפשר להיוושע!**

לו היינו נשאלים: מהו הקושי הגדול ביותר של האדם לאחר שהוא באמת ובתמים מחליט לחזור בתשובה? מסופר על לוליין אחד שהופיע בקרקס. **כחלק מהמופע היה עליו ללכת על חבל דק מצד אחד לצד השני.**

כדי להלהיב ולשלהב את הקהל הרחב שצפה בו, בעל הקרקס הערים עוד קושי. בצד אחד היה החבל בגובה של כ-25 מטרים, ואילו בצד השני, החבל היה בגובה של כ-20 מטרים.

כמובן שמטבע הדברים ברגע שהלוליין היה עולה על הסולם ומגיע למקומו ומתחיל ללכת על החבל, הקהל היה מרותק עד מאוד עד להגעתו לצד השני, ושוב היה מסתובב וחוזר עד הגיעו לצד הראשון.

רמת הקושי הייתה עצומה בהתחשב בעובדה, שמתחת לחבל לא היתה שום רשת ביטחון. **משמעות הדברים היא, שאם לרגע קט, הלוליין לא יהיה מרוכז במאת האחוזים, הרי שהאסון יהיה בלתי נמנע.**

בסיום המופע, כל האנשים שהשתתפו קדו קידה כלפי הקהל. לאחר שהם יצאו מהאוהל, פנו מספר אנשים וילדים לעבר הלוליין והוא נשאל: "מהו החלק הקשה ביותר בהיותו מהלך על החבל. האם הירידה או העלייה?".

להפתעת הכול הוא ענה: "דעו לכם, לא העלייה ולא הירידה... החלק הכי קשה היה... לעשות את הסיבוב לכיוון השני!". **לשנות כיוון זה החלק הכי קשה בחיים!**

מעשה שאירע בירושלים לפני מספר שנים. מדובר באימא לתשעה ילדים ובהיותה כבת שלושים וחמש שנים, התגלה, כי היא חלתה במחלה קשה ל"ע.

במשך שלוש שנים אושפזה בבית-הרפואה הדסה עין כרם. למגינת ליבם של בני משפחתה, מצבה הידרדר, והרופאים זימנו את בני המשפחה והכינו אותם לגרוע מכל.

דבורה, הבת הגדולה בת ארבע-עשרה שנים בלבד צמודה לאימא, ולא עוזבת אותה אפילו לרגע קט. באחד הימים האם פקחה את עיניה וביקשה מבתה, שתצא מן החדר.

הבת מבינה כי 'כנראה שהגיע הזמן', ואימה לא רוצה שהיא תחווה אירוע טראומטי, שישאיר צלקת בזיכרונה, ולכן מבקשת היא, שתצא מהחדר.

הילדה יוצאת מהחדר, ניגשת לתחנת האחיות ומבקשת להתקשר לאביה. קולה רועד, והיא מבקשת ממנו, שיגיע במיידית, כדי להיפרד מהאם. היא מגדילה לעשות ומזכירה לאב, שביקש ממנה להזכיר לו ברגעים אחרונים אלו להביא גם... נרות נשמה.

<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כחנן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מוברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוחה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעמה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל אורה בת נעמה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל גורג'יה בת נעמה ע"ה</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת אירון ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי יזיי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקוה בת נעמה ע"ה מישא אסתר בת הדרה ע"ה אברהם בן דינה ז"ל</p>	<p>הרב שבתי בן אסתיא אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחא ז"ל לטיף בן פרחא ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה</p>	<p>לע"נ תנצב"ה</p>
---	--	--	---	------------------------